

1932.

No. 32.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

VERORDENING van den 2den October 1931 tot uitvoering van artikel 115 van het Regeeringsreglement van Suriname, betreffende waterschappen.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de uitvoering van artikel 115 van het Regeeringsreglement van Suriname algemeene regelen vast te stellen betreffende waterschappen,

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

§ 1. *Oprichting, wijziging en opheffing van waterschappen.*

Artikel 1.

1. Een waterschap wordt opgericht, gewijzigd of opgeheven bij verordening, waarbij tevens de aard zijner werkzaamheden nader wordt omschreven.

2. Een aldus opgericht waterschap bezit rechtspersoonlijkheid.

3. Voor elk waterschap wordt het reglement der instelling vastgesteld bij besluit van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord.

Artikel 2.

Geen verordening tot oprichting, wijziging of opheffing van een waterschap wordt voorgesteld dan nadat de belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld hunne bezwaren tegen het voorstel in te brengen.

1932.

2

No. 32.

§ 2. *Samenstelling en inrichting van het waterschapsbestuur.*

Artikel 3.

Het bestuur van een waterschap bestaat uit een voorzitter, die door den Gouverneur benoemd en ontslagen wordt en ten minste twee leden, door de belanghebbenden uit hun midden te kiezen. Zijn onder de belanghebbenden geen of niet genoeg geschikte personen voor deze functiën aanwezig, dan mogen deze leden van het bestuur, onderscheidenlijk geheel of ten deele gekozen worden buiten de belanghebbenden.

Artikel 4.

1. De wijze van verkiezing der bestuursleden wordt in het reglement der instelling geregeld.

2. Blijven belanghebbenden geheel of ten deele in gebreke de bedoelde keuze te doen, dan voorziet de Gouverneur, op voorstel van den Districts-Commissaris, in de betrekkelijke vacature.

3. In het reglement der instelling kan ook de benoeming van de leden der besturen aan den Gouverneur worden opgedragen.

§ 3. *Bevoegdheden van het waterschapsbestuur.*

Artikel 5.

1. De besturen van waterschappen kunnen in het huishoudelijk belang van die instellingen keuren en reglementen maken, keuren echter alleen voorzover hun deze bevoegdheid bij verordening verleend is.

2. Een keur wordt niet vastgesteld dan nadat de belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld hunne bezwaren tegen het ontwerp in te brengen bij het waterschapsbestuur. De vastgestelde keur wordt aan den Gouverneur ter goedkeuring ingezonden, onder mededeeling van de ingebrachte bezwaren en de beschouwingen van het bestuur daaromtrent.

3. De keuren verbinden niet dan wanneer zij door den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, zijn goedgekeurd en in

3

1932.

No. 32.

het Gouvernements-Advertentieblad bekend gemaakt; het bestuur van het waterschap zorgt, nevens deze bekendmaking in het Gouvernements-Advertentieblad, ten spoedigste voor aanplakking van de betrekkelijke keur op een of meer plaatsen binnen zijn gebied.

4. Zij treden in werking dertig dagen na den dag der bekendmaking in het Gouvernements-Advertentieblad, tenzij in de keur zelve anders bepaald is.

Artikel 6.

1. Op overtreding van keuren vastgesteld door waterschapsbesturen, kan hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijftientig gulden worden gesteld, alsmede verbeurdverklaring van de voorwerpen door middel van de overtreding verkregen of waarmede de overtreding is gepleegd, voor zoover zij den veroordeelden toebehooren.

2. De feiten aldus strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

3. De bepalingen der eerste acht Titels van het Eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname zijn ook toepasselijk op de in lid 2 bedoelde feiten.

Artikel 7.

1. Met de opsporing van de overtredingen der door waterschapsbesturen vastgestelde keuren zijn naast de ambtenaren en ambten bedoeld in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Suriname belast de voorzitter en de leden van het waterschapsbestuur en de beëdigde ambten der instelling, alsmede dat bestuur zelf, ieder voor zooveel zijn waterschap betreft.

2. Het bestuur kan, voor zoover deze bevoegdheid bij verordening verleend is, gedurende dertig dagen na de bekeuring de bekeurden in schikking treden.

3. De opbrengst der boeten bij schikking opgelegd, komt ten bate van de instelling.

4. De betaling van het bij schikking bepaalde doet het recht tot strafvordering vervallen.

Artikel 8.

1. Tot den werkring van het waterschapsbestuur worden

1932.

No. 32.

gerekend te behooren alle onderwerpen betreffende het algemeen belang der belanghebbenden bij het waterschap.

2. De keuren en reglementen van een waterschap mogen geen bepalingen inhouden omtrent punten, waaromtrent bij wettelijke regelingen van een hooger gezag is voorzien.

3. De bepalingen dier keuren en reglementen in welker onderwerp wordt voorzien door wettelijke regelingen van een hooger gezag houden van rechtswege op te gelden.

4. De bepalingen dier keuren en reglementen, welker onderwerpen, naar het oordeel van den Gouverneur, later blijken te strijden met het algemeen belang, worden door dezen, den Raad van Bestuur gehoord, al of niet na voorafgaande schorsing, vernietigd.

Artikel 9.

De zorg voor de geldmiddelen is opgedragen aan het waterschapsbestuur, dat het beheer daarover voert overeenkomstig door den Gouverneur te stellen regelen.

Artikel 10.

De besturen van waterschappen kunnen aan den voorzitter of bepaalde leden van het bestuur een toelage toekennen alsook bezoldigde beambten aanstellen voor het dagelijksch toezicht of voor bepaalde werkzaamheden.

Artikel 11.

1. Voor de uitoefening van hunne functiën hebben de voorzitter en de leden van het waterschapsbestuur, alsmede de beëdigde beambten der instelling, toegang tot alle gronden van belanghebbenden en tot de al of niet afgesloten erven zelfs tegen den wil van de bewoners. Bij gebruikmaking van de in het laatste geval bedoelde bevoegdheid wordt binnen tweemaal vierentwintig uur door den handelenden beambte of het betrokken bestuurslid proces-verbaal opgemaakt, dat in afschrift aan den bewoner van het erf wordt medegedeeld.

2. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, wordt van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid geen gebruik gemaakt dan

1932.

No. 32.

Artikel 12.

1. Het bestuur van het waterschap bepaalt telken jare vóór 15 Januari:

a. welke onderhoudswerken dat jaar aan de in het gemeenschappelijk belang noodig zijnde kunstwerken en andere werken zullen worden verricht;

b. de lasten, welke de belanghebbenden in dat jaar zullen hebben bij te dragen naar den maatstaf, bedoeld in het eerste lid van artikel 13;

c. of, en zoo ja, welke nieuwe werken zullen worden uitgevoerd.

2. Geen nieuw werk wordt op het werkplan gebracht dan nadat belanghebbenden daarover gehoord zijn en de meerderheid van de uitgebrachte stemmen zich daarvoor verklaard heeft.

§ 4. Verplichtingen van de belanghebbenden bij het waterschap.

Artikel 13.

1. Ieder belanghebbende deelt, hetzij in geld, hetzij in arbeid, in de lasten van onderhoud en van het uitvoeren van werken naar evenredigheid van zijn materieel belang bij het waterschap.

2. In bijzondere gevallen ter beoordeeling van den Gouverneur kan door het Gouvernement worden bijgedragen in de lasten van onderhoud of van uit te voeren werken of kan ten behoeve daarvan op andere wijze hulp verleend worden.

Artikel 14.

1. Belanghebbenden zijn verplicht om, nadat eene regeling over de verdeling van lasten als bedoeld in artikel 13 zal zijn vastgesteld en hun daarvan door het waterschapsbestuur medegedeeld zal zijn gedaan, binnen een door dit bestuur te stellen termijn het verschuldigde bedrag te storten of de opgelegde werkzaamheden naar behooren te verrichten of te doen verrichten naar zijn aanwijzingen, beoordeeling en voorschriften.

2. Het waterschapsbestuur is bevoegd bij tekortkoming hierin, te verminderd het bepaalde bij artikel 23, het werk voor rekening van de belanghebbenden te doen uitvoeren en zoo

1932.

6

No. 32.

danige maatregelen te treffen of te doen treffen als het noodig zal oordeelen, zullende daarvan aan de belanghebbenden schriftelijk mededeeling moeten worden gedaan, met latere opgave van den termijn binnen welken het alsdan verschuldigde bedrag zal moeten zijn betaald.

Artikel 15.

Nienmand is gerechtigd om zonder toestemming van het waterschapsbestuur eenige wijziging te brengen, welke ook, in de in het gemeenschappelijk belang noodig zijnde kunstwerken en andere werken. Mocht dit geschied zijn, dan is de dader verplicht deze op eerste aanzegging van het waterschapsbestuur ongedaan te maken, bij gebreke waarvan het bestuur gerechtigd is alles weder in den vorigen staat te herstellen of te doen herstellen op kosten van den dader onverminderd de vergoeding van kosten, schaden en interessen en onverminderd het bepaalde bij artikel 23.

Artikel 16.

Op de invordering der bedragen, bedoeld in artikelen 12, 14 en 15 vindt het Koninklijk besluit van 3 April 1869 (G. B. No. 24) overeenkomstige toepassing.

§ 5. Toezicht op de waterschappen.

Artikel 17.

1. Het dagelijksch bestuur der waterschappen berust, onder oppertoezicht van den Gouverneur, bij de besturen der waterschappen.

2. In het oppertoezicht wordt de Gouverneur bijgestaan door de ambtenaren door of van wege dezen aan te wijzen.

3. Het waterschapsbestuur is verplicht de in het tweede lid bedoelde ambtenaren in de uitoefening van het bedoelde toezicht alle gevraagde inlichtingen te geven, alsmede inzage te verleen van de bescheiden van zijn archief en elke contrôle op het geldelijk beheer toe te staan.

Artikel 18.

In de uitoefening van hunne functiën hebben de in het tweede

7

1932.

No. 32.

van artikel 17 bedoelde ambtenaren de in artikel 11 omschreven bevoegdheden tot denzelfden omvang als de daar genoemde personen.

Artikel 19.

Van elk besluit van het bestuur van een waterschap staat voor belanghebbenden beroep op den Gouverneur open binnen in het reglement der instelling te bepalen termijn. Deze beslist, in Raad van Bestuur gehoord, bij een met redenen omkleed besluit.

Artikel 20.

Besluiten van een waterschapsbestuur kunnen door den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, bij een met redenen omkleed besluit vernietigd worden, doch niet anders dan voorover zij in strijd zijn :

- 1o. met wettelijke regelingen van een hooger gezag ;
- 2o. met het algemeen belang of met het belang van een ander waterschap of particulieren polder.

Artikel 21.

1. Wanneer wettelijke regelingen van een hooger gezag het verleen, verleen de waterschapsbesturen hunne medewerking en uitvoering daarvan.

2. Wanneer een waterschapsbestuur niet de in het eerste lid bedoelde medewerking verleent of niet vóór den daarvoor vastgestelden datum de onderhoudswerken heeft aangewezen of meer het bij de uitvoering van maatregelen en werken, aangevingen doet of beslissingen neemt, of in het algemeen optreedt op een wijze waarmede een der in artikel 17, tweede lid, bedoelde ambtenaren zich niet kan vereenigen, dan dient deze standig een voorstel in bij, of brengt zijn bezwaren ter kennis van den Gouverneur, die alsdan ten aanzien van die bezwaren na het waterschapsbestuur te hebben gehoord, beslist.

3. Is het waterschapsbestuur nalatig aan de beslissing van den Gouverneur uitvoering te geven, dan doet de Districts-Commissie hetgeen in- of krachtens deze verordening aan dat bestuur opgedragen en zijn de belanghebbenden verplicht zich daaraan te gedragen.

1932.

8

No. 32

Artikel 22.

1. Indien de Gouverneur de uitvoering van eenig werk aan in het gemeenschappelijk belang van meer dan één waterschap dan wordt ten aanzien van de maatregelen om te komen tot de uitvoering van dat werk, gehandeld als vormden de betrokken waterschappen één geheel, terwijl alsdan het waterschapsbestuur bestaat uit de leden, die voor de betrokken waterschappen in bestuur vormen, onder een uit hen door den Gouverneur aangewezen voorzitter.

2. De overige bepalingen zijn alsdan van overeenkomstige toepassing, terwijl in het geval bedoeld in art. 21 lid 3, de Gouverneur aanwijst op wien de taak van den daar bedoelden Districts-Commissaris rust.

§ 6. *Strafbepalingen.*

Artikel 23.

Met hechtenis van ten hoogste zeven dagen of geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:

1o. het weigeren van toegang tot de gronden of verzet tegen het bestreden van al of niet afgesloten erven, een en ander als in artikel 11 bedoeld;

2o. het niet binnen de daarvoor gestelde termijnen betalen van het verschuldigde bedrag, of het niet naar behooren verrichten of doen verrichten van de opgelegde werkzaamheden, een en ander als in artikel 14 bedoeld;

3o. het niet ongedaan maken van de werken, als in artikel 15 bedoeld.

Artikel 24.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden als overtredingen beschouwd.

§ 7. *Overgangsbepaling.*

Artikel 25.

De bepaling van artikel 2 dezer verordening vindt, in daarin

9

1932.

No. 32.

leidend geval, geen toepassing op de vóór hare inwerkingtreding onder verordening staande polders.

§ 8. *Slotbepalingen.*

Artikel 26.

1. Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

2. Zij kan worden aangehaald onder den naam „Waterschapsverordening . . .” onder bijvoeging van het jaartal harer vaststelling.

Gegeven te Paramaribo, den 2^{den} October 1931.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 18^{den} Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

rie als een onderdeel van het kantoor van den Districts-Commissaris van Nickerie.

No. 193. Publicatie van 23 December 1936, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 19den November 1936 (Staatsblad No. 943) tot nadere verlenging van den termijn van toepassing eener korting op de verlofbezoldigingen van Surinaamsche Landsdienaren.

„ 194. Publicatie van 23 December 1936, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 19den November 1936 (Staatsblad No. 944) tot nadere verlenging van den termijn van toepassing eener korting op de wachtgelden, welke worden gekweten uit de Surinaamsche geldmiddelen.

„ 195. Besluit van 31 December 1936, nopens ontheffing van de bepalingen van het Koninklijk besluit van 9 November 1936 No. 1 (G. B. No. 169) betreffende aanwijzing van Spanje en koloniën als Land waarmede clearing toepasselijk is.

1936.

No. 1.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

VERORDENING van 30 Augustus 1935 betreffende vergunningen tot vervoer te water van personen en goederen met openbare middelen tot vervoer, met uitzondering der door het Gouvernement gebezigde.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het algemeen belang vordert, dat geen diensten met openbare middelen tot vervoer te water, met uitzondering der door het Gouvernement gebezigde, worden ingesteld of gehouden zonder daartoe vooraf verkregen vergunning van den Gouverneur, onder door dezen te stellen voorwaarden;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

(1) Tot het in werking brengen of doen brengen, het houden of het doen houden van een openbaar middel tot vervoer van personen of goederen te water wordt eene voorafgaande schriftelijke vergunning van den Gouverneur gevorderd.

(2) Voor de toepassing van deze verordening worden:

a) onder openbaar middel tot vervoer van personen en (of) van goederen te water verstaan de vaartuigen, met uitzondering van die van het Gouvernement, gebezigd om, al dan niet tegen betaling, langs een bepaald traject, de personen, die zich daartoe aanmelden en (of) de goederen, die daartoe worden aangeboden, te vervoeren, onverschillig of het vervoer van eenige waarde of van de inachtneming van eenigen vorm afhankelijk is gesteld.

b) onder vaartuigen tot vervoer van personen en (of) goede-

1936.

2

No. 1.

ren begrepen de vaartuigen gebezigd tot het voortslepen van andere vaartuigen met personen en (of) goederen.

Artikel 2.

Tot het verkrijgen van de in artikel 1 lid 1 bedoelde vergunning wendt de belanghebbende zich bij gezegeld verzoekschrift tot den Gouverneur onder verstrekking van zoodanige opgaven en bijzonderheden omtrent den aard van den dienst, als door of namens den Gouverneur nader zullen worden vastgesteld en in het Gouvernements-Advertentieblad zullen worden bekend gemaakt.

Artikel 3.

(1) De Gouverneur verleent, termen daartoe vindende, de vergunning onder vaststelling van zoodanige voorwaarden en bepalingen, welke naar zijne beoordeeling, de veiligheid van vervoer en een behoorlijk verkeer kunnen verzekeren. Het tarief voor vervoer van personen en goederen wordt ook hierbij vastgesteld.

(2) Onder deze voorwaarden en bepalingen wordt mede begrepen de verplichting tot betaling van een vergunningsrecht, hetzij voor eens, hetzij telkens voor een bepaald tijdsduur, zullende op de invordering van dit recht van toepassing zijn het Koninklijk besluit van 3 April 1869 No. 23 (G. B. No. 24), houdende bepalingen op de regtspleging inzake van belastingen in de kolonie Suriname.

Artikel 4.

(1) Hij, die in strijd met artikel 1 een openbaar middel tot vervoer van personen of goederen te water in werking brengt, in werking doet brengen, houdt of doet houden, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste een honderd gulden.

(2) Overtreding der voorwaarden en bepalingen van de in artikel 3 bedoelde vergunning wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

(3) Onverminderd de bepaling in het tweede lid kan de vergunning in daartoe leidende gevallen door den Gouverneur worden ingetrokken.

(4) De in of krachtens deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

1936.

3

No. 1.

Artikel 5.

(1) Indien een feit, in of krachtens deze verordening strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege eene vennootschap onder eene firma, eene naamlooze vennootschap, een zedelijk lichaam of eene stichting, wordt de strafvervolg ingesteld en de straf uitgesproken tegen de beheerende vennoten of de leden van het bestuur.

(2) Geene straf wordt uitgesproken tegen den beheerenden vennoot of het lid van het bestuur, van wien blijkt, dat het feit buiten zijn toedoen is begaan.

Artikel 6.

(1) Met het opsporen van in of krachtens deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast het door den Directeur van het Departement van Openbare Werken en Verkeer daartoe aangewezen ambtelijk personeel, de havenmeester en de onderhavenmeester.

(2) Zij hebben vrijen toegang tot de vaartuigen en hunne bergplaatsen, desnoods met behulp van den sterken arm.

Artikel 7.

De gezagvoerders of bestuurders van alle vaartuigen zijn verplicht op eerste aanwijzing van de in artikel 6 genoemde personen te stoppen, ten anker te gaan, zeil te minderen of bij te draaien, een en ander voorzover dit met goede zeemanschap overeen te brengen is en hun voorts tot het aan boord komen of van boord gaan allen vereischten bijstand te verschaffen.

Artikel 8.

De publicatie van den 24sten December 1856 (G. B. No. 17), houdende bepalingen omtrent het vragen van vergunning tot het aanleggen van Stoomboot- of Zeilvaartuigdiensten, vervalt.

Artikel 9.

Deze verordening, welke kan worden aangehaald als „Ver-

1936.

4

No. 1.

ordening Openbare Vervoermiddelen te water" treedt in werking met ingang van een nader door den Gouverneur te bepalen dag.

Overgangsbepaling.

Die vóór het in werking treden van deze verordening met vergunning van den Gouverneur diensten als in deze verordening bedoeld uitoefende, mag gedurende drie maanden na het in werking treden dezer verordening die diensten krachtens de oude voorwaarden en bepalingen voortzetten, na verloop van welken termijn de vergunning geacht wordt te zijn vervallen. Voor verdere voortzetting na dien is vergunning krachtens deze verordening vereischt.

Gegeven te Paramaribo, den 30sten Augustus 1935.

J. C. BRONS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 22sten Januari 1936.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1936.

No. 2.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van den 16 Januari 1936 No. 208,
houdende wijziging van de regeling van de storting van een
waarborgsom bij toelating in Suriname.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord (enz.);

Overwegende dat het wenschelijk is de bij resolutie van
13 Augustus 1934 No. 2584 vastgestelde regeling van de storting
van een waarborgsom bij toelating in Suriname te wijzigen;

Besluit:

A. De resolutie van 13 Augustus 1934 No. 2584 (G. B.
No. 73), houdende regeling van de storting van een waarborg-
som bij toelating in Suriname te wijzigen als volgt:

1. het 2de lid van punt IV wordt gelezen als volgt:

„In zeer bijzondere gevallen kan ook, ter beoordeeling van
de betrokken autoriteit, genoeg worden genomen met storting
van eenige andere geldsoort tot zoodanige hoeveelheid als
minstens equivalent is aan het als waarborgsom verschuldigd
bedrag”

2. het 2de lid van punt VI wordt gelezen als volgt:

„Teruggave geschiedt tot denzelfden nominalen omvang als
waarin het bedrag destijds is gestort of daarna bij de omzet-
ting in guldens werd ontvangen”

B. Te bepalen, dat deze resolutie, waarvan uittreksel in het
Gouvernementsblad zal worden geplaatst, in werking treedt op
1 Februari 1936.

Paramaribo, den 16den Januari 1936.

J. C. BRONS.

Uitgegeven den 22sten Januari 1936.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1938.

No. 33.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 26 Maart 1938, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 22 Februari 1938 No. 41, houdende verbodsbepalingen met betrekking tot watervergaarplaatsen in Paramaribo en voorschriften inzake verplichte aansluiting aldaar aan de waterleiding.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende afkondiging van onderstaanden algemeenen maatregel bestuur:

Wij WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van onzen Minister van Koloniën van 11 Maart 1938, 7de Afdeling, No. 13;

Overwegende, dat het wenschelijk is krachtens artikel 100, lid, der Surinaamsche Staatsregeling verbodsbepalingen te stellen met betrekking tot watervergaarplaatsen in Paramaribo, alsmede voorschriften in zake verplichte aansluiting aldaar aan de waterleiding;

En let op artikel 49 der Surinaamsche Staatsregeling;

En den Raad van State gehoord (advies van 25 Januari 1938 No. 1);

En zien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 12 Februari 1938, 7de Afdeling, No. 9;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Voor Paramaribo, zooals de grens daarvan is omschreven

1938.

4

No. 33.

zooverre in afwijking daarvan — volstaan met het beschikbaar stellen van honderd vijf en twintig liter leidingwater per etmaal voor elke door hem verhuurde of krachtens welke andere overeenkomst of met welk ander recht of onder welken anderen titel afzonderlijk ter bewoning afgestane en bewoonde woongelegenheid als in artikel 1 bedoeld.

3. De Gouverneur is bevoegd, den Raad van Bestuur te hoord, in bijzondere gevallen vrijstelling te verleen van de in dit artikel bedoelde verplichting.

Artikel 5.

1. Overtreding van eenig verbod, of het niet nakomen van eenige verplichting, als in dit besluit bedoeld, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

2. Heeft de overtreding plaats door een rechtspersoon, een vennootschap onder firma of maatschap, dan is, behoudens het bepaalde in artikel 53 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname, daarvoor mede aansprakelijk degene, aan wien het beheer van het desbetreffend erf of gebouw is opgedragen, of die aan het beheer deelneemt, alsmede ieder der beheerders, vennoten of bestuurders.

Artikel 6.

De feiten, in dit besluit strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 7.

Met het toezicht op de naleving van dit besluit en het opsporen van overtredingen, als bedoeld in artikel 5, zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Suriname aangewezen ambtenaren en beambten, belast de Geneeskundig-Inspecteur en de ambtenaren en beambten bij de Hygiënischen Dienst.

Artikel 8.

1. De ambtenaren en beambten in artikel 7 bedoeld, hebben in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht met de in verband daarmede vergezellende personen, tusschen negen uur des voormiddags en vijf uur des namiddags vrijen toegang

5

No. 33.

alle erven en gebouwen in het stadsdistrict als bedoeld in artikel 1.

2. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

3. Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan op vertoon van eene schriftelijke lastgeving van den Gouverneur-Generaal.

4. Van dit binnentreden wordt door hen proces-verbaal opgesteld, dat binnen tweemaal vier en twintig uren aan dengene, wiens woning is binnentreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 9.

1. De in artikel 7 bedoelde personen zijn bevoegd de in het tweede lid van artikel 1 bedoelde voorwerpen of inrichtingen in beslag te nemen.

2. Deze voorwerpen of inrichtingen mogen door den rechter in beslag genomen en verbeurd verklaard.

3. De rechter mag tevens de verwijdering of onbruikbaarmaken bevelen van die voorwerpen of inrichtingen, welke niet in beslag genomen zijn of zijn kunnen worden.

Artikel 10.

1. Zij, die wegens overtreding van eenig verbod, als bedoeld in dit besluit, zijn veroordeeld, zijn verplicht binnen een termijn, door den Geneeskundig-Inspecteur daarvoor te stellen bevestigd, het noodige te verrichten tot voorziening in al hetgeen terzake waarvan zij veroordeeld zijn.

Na afloop van dien termijn is de Geneeskundig-Inspecteur bevoegd dit te doen verrichten op kosten van den veroordeelde; de toegang daarvoor tot de desbetreffende erven, gebouwen en woningen is onderworpen aan de in artikel 8 gestelde bepalingen met dien verstande dat mede toegang hebben de door den Geneeskundig-Inspecteur tot het verrichten van de noodige werkzaamheden, schriftelijk aangewezen werklieden.

De ingevolge lid 2 gemaakte kosten worden verhaald op den veroordeelde, bepaald bij het Koninklijk besluit van 3 April 1869 No. 13 (R. No. 24), voor het invorderen van belastingen, zooals in artikel 1 is gewijzigd of zal gewijzigd worden.

1938.

4. Het door den Geneeskundig-Inspecteur aan den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester opgegeven bedrag wordt in dwangbevel gespecificeerd opgenomen.

Artikel 11.

Waar in dit besluit gesproken wordt van de waterleiding daaronder te verstaan de waterleiding der N.V. Surinaams Waterleiding Maatschappij.

Artikel 12.

Dit besluit kan worden aangehaald onder den titel „Waterleidingbesluit”.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Gouverneur van State.

Soestdijk, den 22 Februari 1938.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CH. WELTER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 26sten Maart 1938.

KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 28sten Maart 1938.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

No. 34. 1938.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

BESLUIT van 26 Maart 1938 No. 974 tot nadere wijziging en aanvulling van het Gedistilleerdbesluit 1920 (G. B. No. 68).

IN NAAM DER KONINGIN I

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat, ter uitvoering van art. 1, laatste lid, van de Verordening van 24 December 1906 (G. B. No. 52) tot regeling van den verkoop van Gedistilleerd, zooals dat artikel luidt, de daarin aangebrachte wijzigingen, laatstelijk bij art. 1 van de Koninkrijksverordening van 29 December 1937 (G. B. No. 152), het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Het Gedistilleerdbesluit 1920 (G. B. No. 68), zooals het luidt, wordt laatstelijk daarin bij besluit van 24 December 1930 (G. B. No. 98) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, wordt nader vastgesteld en aangevuld als volgt:

A. Art. 2 wordt gelezen als volgt:

„Art. 2.

Boven of ter zijde van de in het eerste lid van art. 1 bedoelde deur of ingang moet op eene van den openbaren weg aan de straat zichtbare plaats met duidelijke letters te lezen:

a. de naam van hem, die het beroep uitoefent;

b. indien uitsluitend het beroep van tapper wordt uitgeoefend, het woord: „Tapper”;

c. indien uitsluitend het beroep van grossier wordt uitgeoefend, het woord: „Grossier”;

d. indien de beroepen van tapper en grossier worden uitoefend, de woorden: „Tapper en Grossier”;

e. indien het beroep van verkooper van gedistilleerd in hoeveelheden van tien liter of meer wordt uitgeoefend, de woorden: „Verkooper in gedistilleerd”.

B. Art. 3 wordt gelezen als volgt:

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME

LANDSVERORDENING van 17 februari 1961
tot wijziging van de waterschapsverordening 1931 (G.B. 1932
No. 32).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WND. GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het noodzakelijk is de waterschapsverordening 1931 (G.B. 1932 No. 32) nader te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening.

Artikel 1.

De waterschapsverordening 1931 (G.B. 1932 No. 32) wordt als volgt gewijzigd:

I. Artikel 3 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 3.

1. Het bestuur van een waterschap bestaat uit een voorzitter en tenminste twee leden. De voorzitter wordt door de Gouverneur telkens voor 5 jaren benoemd met de mogelijkheid van herbenoeming. Hij kan door de Gouverneur te allen tijde worden ontslagen.

2. Voor de benoeming of herbenoeming van een voorzitter worden de opgezetenen gehoord.

3. De leden worden door de belanghebbenden uit hun midden gekozen. Zijn onder de belanghebbenden geen of niet genoeg geschikte personen voor de functie van lid aanwezig, dan mogen de leden van het bestuur geheel of ten dele gekozen worden buiten de belanghebbenden.”

1961

2

No. 16

II. Artikel 5, lid 1, wordt gelezen:

„I. De besturen van waterschappen kunnen in het huishoudelijk belang van die instellingen keuren en reglementen maken.”.

III. Na artikel 7 wordt een nieuw artikel 7a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 7a.

1. De besturen der waterschappen zijn met de zorg voor de uitvoering der keuren belast.

2. Onder uitvoering behoort de bevoegdheid tot het op kosten der overtreders doen wegnemen, beletten, verrichten of in vorige toestand herstellen van hetgeen in strijd met die keuren is of wordt gemaakt of gesteld, ondernomen, nagelaten, beschadigd of weggenomen.

3. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, geschiedt dit niet dan nadat de belanghebbende schriftelijk is gewaarschuwd.”. Het waterschapsbestuur is echter verplicht om elke mondeling gedane waarschuwing tot uitvoering van een krachtens keurbevoegdheid genomen maatregel binnen 48 uur schriftelijk te bevestigen aan de betrokkene.

IV. In artikel 16 wordt tussen „artikelen” en „12” ingevoegd: „7 a.”.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag, volgende op die harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 17e februari 1961.

C. NAGTEGAAL.

De Minister van Justitie en
en Politie,

H. SHRIEMISIER.

Uitgegeven te Paramaribo, de 28ste februari 1961.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

S. D. EMANUELS.

1961

No. 17

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME

LANDSVERORDENING van 21 februari 1961
tot wijziging van de landsverordening van 7 december 1959 (G.B. No. 103) tot vaststelling van de Iste Afdeling van de begroting van uitgaven voor het dienstjaar 1960 betreffende Hoge Colleges van Staat en het Departement van Algemene Zaken.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WND. GOUVERNEUR VAN SURINAME.

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de bij landsverordening van 7 december 1959 (G.B. No. 103) vastgestelde Iste Afdeling van de begroting van uitgaven voor het dienstjaar 1960 betreffende Hoge Colleges van Staat en het Departement van Algemene Zaken, te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I.

In de bij landsverordening van 7 december 1959 (G.B. No. 103) vastgestelde Iste Afdeling van de begroting van uitgaven voor het dienstjaar 1960 betreffende Hoge Colleges van Staat en het Departement van Algemene Zaken, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Artikel 1.1.2 wordt verhoogd met Sf 5000 en gebracht op Sf 21.750.
2. Tengevolge van de wijziging van artikel 1.1.2 wordt het totaal van onderdeel 1.1 gebracht op Sf 167.790.